

og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli. Jafnframt er úr gildi felld eldri gjaldskrá sama efnis nr. 197 24. apríl 1984.

Iðnaðarráðuneytið, 21. ágúst 1985.

F. h. r.
Páll Flygenring.

Guðrún Skúladóttir.

REGLUGERÐ

12. ágúst 1985

fyrir Vatnsveitu Selfoss.

A. Stjórnun og rekstur.

1. gr.

Markmið vatnsveitunnar.

Vatnsveita Selfoss er eign Selfosskaupstaðar og starfrækt í þeim tilgangi að fullnægja vatnspörf heimila og fyrirtækja í kaupstaðnum, eftir því sem við verður komið og reglugerð þessi kveður nánar á um.

Vatnsveitan er sjálfstætt fyrirtæki í rekstri Selfosskaupstaðar með aðgreindan fjárhag.

2. gr.

Verksvið og vatnsveitusvæði.

Vatnsveita Selfoss aflar vatns til þeirra þarfa er um getur í 1. gr. með því að kaupa það og/eða vinna úr jörðu þar sem hagkvæmast þykir hverju sinni og veitir því vatni sem þannig er aflað um veitukerfi vatnsveitunnar.

Vatnsveita Selfoss hefur einkaleyfi á dreifingu og sölu á köldu vatni innan lögsagnarumdæmis Selfosskaupstaðar og þess nágrennis bæjarins sem bæjarstjórn ákveður og félagsmálaráðherra samþykkir. Vatnsveita Selfoss hefur og einkarétt til nýtingar vatnslinda í landi kaupstaðarins til vatnstöku.

3. gr.

Stjórn vatnsveitunnar, veitustjóri.

Yfirstjórn Vatnsveitu Selfoss er í höndum bæjarstjórnar, sem felur stjórn veitustofnana daglegan rekstur, ásamt bæjarstjóra og veitustjóra, sem bæjarstjórn skipar að fengnum tillögum stjórnar veitustofnana og setur bæjarstjórn honum erindisbréf.

Stjórn veitustofnana fer á sama hátt og hér er greint með málefni Raf- og Hitaveitu Selfosskaupstaðar.

Veitustjóri er daglegur framkvæmdastjóri vatnsveitunnar, er jafnframt annast daglegan rekstur Raf- og Hitaveitu Selfosskaupstaðar.

Í stjórn veitustofnana eiga sæti 5 menn kosnir af bæjarstjórn. Bæjarstjóri, veitustjóri og bæjartæknifræðingur eiga auk þess sæti á fundum stjórnarinnar með málfrelsi og tillögurétt.

4. gr.

Verksvið stjórnar veitustofnana.

Stjórn veitustofnana hefur á hendi stjórn vatnsveitunnar, sér um viðhald hennar og umbætur og allt er að starfrækslu hennar lýtur, kaup og sölu á vatni, fjárhald og reikningsskil, svo og tillögugerð til bæjarráðs og bæjarstjórnar varðandi fjárhags- og framkvæmdaáætlun fyrir hvert komandi ár.

Hún skal gefa bæjarstjórn þar skýrslur sem óskað er eftir um starfrækslu og ástand vatnsveitunnar og leggja ársreikning hennar fyrir bæjarstjórn til úrskurðar samtímis ársreikningum bæjarsjóðs og annarra bæjarfyrirtækja.

Stjórn veitustofnana semur nánari reglur um einstök atriði þessarar reglugerðar eftir því sem þörf gerist. Hún gerir einnig tillögur til bæjarstjórnar um gjaldskrá fyrir vatnsveituna, undirbýr samninga um vatnssölu og -kaup og annast framkvæmdir allra vatnsveitumála kaupstaðarins.

5. gr.

Verksvið veitustjóra.

Veitustjóri stjórnar daglegri starfrækslu svo og reikningshaldi vatnsveitunnar sem unnið er í sameiginlegu bókhaldskerfi bæjarfélagsins; stjórnar eftirliti með öllum lögnum, vatnsbólum og yfirleitt öllu aðveitukerfi og dreifikerfi vatnsveitunnar, þar með talið efni og tæki; sér um afgreiðslu, kaup og sölu á vatni, efni og tækjum er veitan kann að kaupa og/eða selja.

Veitustjóri gerir tillögur til stjórnar veitustofnana um ráðningu fastra starfsmanna til vatnsveitunnar, er síðan staðfestist í bæjarstjórn, en hann hefur þó heimild til að ráða í tímabundin störf.

6. gr.

Reikningshald og ráðstöfun tekna.

Vatnsveita Selfoss hefur aðgreindan fjárhag og tekur sjálf við afgreiðslu aukavatnsskatts, en innheimta vatnsskatts og stofngjalds vatnsveitu innheimtist með fasteignagjöldum annars vegar og gatnagerðargjöldum hins vegar og skulu skil á þessum tekjum vatnsveitunnar ákvarðast hverju sinni af bæjarstjórn í fjárhagsáætlunum bæjarsjóðs og vatnsveitunnar. Tekjum vatnsveitunnar skal fyrst og fremst varið til að standa straum af öllum greiðsluskuldbindingum hennar, svo sem afborgunum af áhvílandi skuldum, vöxtum og öðrum rekstrarkostnaði, þar með talið fullnægjandi viðhald og endurnýjun lagna og annað sem nauðsynlegt er til að tryggja öruggan rekstur vatnsveitunnar, en tekjum sem umfram kunna að verða ráðstafar bæjarstjórn.

7. gr.

Tekjur vatnsveitunnar.

Til þess að standa straum af kostnaði við vatnsveituna skal innheimta vatnsskatt af fasteignum og skal skatturinn ákvarðaður í gjaldskrá vatnsveitunnar.

Vatnsskatt skal innheimta af öllum húsum í lögsagnarumdæmi kaupstaðarins, sem standa við götu eða opin svæði þar sem vatnsæðar liggja. Nú er hús, sem greiða ber af vatnsskatt, ekki virt fasteignamatsvirðingu, og ákveður þá vatnsveitan skattinn.

Aukavatnsskatt má leggja á verksmiðjur, baðhús, iðnaðarfyrirtæki og önnur atvinnufyrirtæki og aðra er nota vatn til annars en heimilisþarfa.

Aukavatnsskatt skal að jafnaði greiða samkvæmt mældri notkun og ákveður bæjarstjórn gjaldið fyrir hvern m³ í gjaldskrá vatnsveitunnar.

Nú er vatn notað án mælis, þar sem svo hagar til sem í 3. mgr. segir og skal þá vatnsveitan ákveða aukavatnsskatt samkvæmt áætlaðri notkun.

Nú sættir húseigandi og/eða vatnsnotandi sig eigi við ákvörðun vatnsveitunnar á aukavatnsskatti, og getur hann þá krafist þess að vatnsnotkun verði mæld um eins mánaðar skeið, eftir vali vatnsveitunnar og verður aukavatnsskattur þess árs þá ákveðinn hlutfallslega við útkomu þeirrar mælingar.

8. gr.

Um gjaldskrá.

Um gjöld og innheimtu vatnsskatts skal setja í sérstaka reglugerð um „niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts á Selfossi“ sem bæjarstjórn samþykkir og félagsmálaráðherra staðfestir.

9. gr.

Vatnslindir.

Óheimilt er að spilla vatnslindum í landi kaupstaðarins með jarðraski eða mannvirkjagerð.

Heimilt er bæjarstjórn að banna mannvirkjagerð eða umgang manna og búfjár á ákveðnum svæðum í landi kaupstaðarins, ef það hefur í för með sér hættu á mengun neysluvatns.

10. gr.

Skemmdir.

Hver sá er veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar eða á annan hátt bakar henni skaða skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggji við að lögum.

11. gr.

Landsafnot.

Skylt er manni að láta af hendi land sitt, landafnot og mannvirki í þágu vatnsveitunnar og þola þær kvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem slíkt kann að hafa í för með sér enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef samkomulag næst eigi.

12. gr.

Vatnsnot, heimæðar og brunahanar.

Hver sá er á húseign við götu eða veg sem vatnsæð liggur um, á rétt á að tengja vatnsæð frá henni, á eigin kostnað, við húsið, enda sé það reist með samþykki byggingarnefndar og vatnið ætlað til heimilisþarfa. Vatnsnot til annarra þarfa skulu jafnan leyfð með nánari fyrirmælum og skilyrðum er vatnsveitan setur hverju sinni.

Vélar og önnur tæki er vatn nota, önnur en venjuleg heimilistæki, má ekki tengja við hús eða heimæðar nema að fengnu leyfi veitustjóra. Veitustjóri getur fyrirskipað breytingar á eldri vélum og tækjum ef nauðsyn krefur.

Réttur húseiganda til vatnsnota skuldbindur ekki vatnsveituna til þess að tryggja að þrýstingur á götuæðum sé ávallt nægjanlegur. Ef sýnt þykir að götuæðar þær sem fyrir eru geti ekki séð atvinnufyrirtæki eða öðrum, sem óskar eftir vatni til annarra þarfa en heimilis, fyrir nægjanlegu vatni, er notanda skylt að greiða kostnað við nauðsynlegar úrbætur eftir úrskurði stjórnar veitustofnana.

Vatnsveitan skal á eigin kostnað koma fyrir brunahönum í samráði við slökkviliðsstjóra.

Engum einstaklingi né fyrirtæki er heimilt að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar án leyfis veitustjóra.

13. gr.

Heimæðar.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsleiðslur, aðalæðar, götuæðar og heimæðar að lóðamörkum. Frá vatnsæðum veitunnar má enginn leggja vatnsæðar nema með leyfi vatnsveitunnar. Allar vatnsæðar frá lóðamörkum að húsi og í því eru eign húseiganda og ber hann kostnað af lögnum þeirra og viðhaldi. Að jafnaði fær hvert hús leyfi fyrir einni heimæð. Óski húseigandi eftir fleiri heimæðum ber honum að sækja sérstaklega um það til vatnsveitunnar. Óheimilt er að tengja saman húsæðakerfi við tvær eða fleiri heimæðar. Vatnsveitan getur ákveðið að fleiri en eitt hús séu tengd sömu heimæð og gefur þá fyrirmæli um vídd og legu æðarinnar. Hún getur ákveðið hvernig skipt skuli kostnaði við slíkar framkvæmdir ef aðilar verða ekki

ásáttir um slíkt. Óski húseigandi að tengja við gamla heimæð skal fá leyfi til þess bæði hjá eiganda heimæðarinnar og vatnsveitunni. Því aðeins er heimilt að tengja heimæðar við hús að þau séu fohheld og upphituð.

Húseiganda ber skylda til að halda við vatnslögnum sínum á eigin kostnað og láta gera við leka þegar hans verður vart. Þótt leka hafi ekki orðið vart getur vatnsveitan, ef hún telur brýna þörf á, lagt fyrir húseiganda að endurnýja vatnslagnir sínar að nokkru eða öllu leyti. Vanræki húseigandi viðhald á vatnslögnum sínum er vatnsveitunni heimilt að annast viðgerð á kostnað hans.

Heimæðar eru ekki lagðar ef frost er í jörð. Húseiganda ber skylda til að ganga þannig frá tengistað á lóðamörkum að unnt sé að loka fyrir ef nauðsyn krefur.

14. gr.

Umsóknir um heimæðar, uppdrættir.

Hver sá er vill komast í samband við vatnsveituæð skal senda vatnsveitunni skriflega umsókn þar um. Umsóknir skulu skrifaðar á eyðublöð sem fást hjá veitustjóra. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota, sé um að ræða annað en venjulega heimilisnotkun.

Uppdráttur í mælikvarða 1:100 skal gerður af þar til hæfum manni er hlotið hefur til þess löggildingu bæjarstjórnar. Uppdrátturinn skal sýna gerð og stærð allra vatnsæða, loka og krana, bæði utanhúss og innan. Á afstöðunni skal sýnd og málsett lega heimæðar frá húsvegg að tengistað. Álíti vatnsveitan nauðsyn á að gerðir séu nánari uppdrættir eða séruppdrættir skulu þeir látnir í té. Ef uppdrættir eru ekki til af gömlum vatnslögnum sem breyta á, getur vatnsveitan krafist þess að þeir séu gerðir og ber húseigandi allan kostnað af því. Ef vatnsveitan samþykkir uppdrátt skal á hann færð áritun um það.

Sé skipt um pípulagningameistara meðan á verki stendur skal það tilkynnt vatnsveitunni.

Uppdráttur, áritaður af vatnsveitunni, skal ávallt vera á vinnustað. Með áritun tekur vatnsveitan enga ábyrgð á því að hægt sé að framkvæma verkið vegna leiðslna eða annars sem kann að vera því til fyrirstöðu.

15. gr.

Pípulagningameistarar.

Pípulagningameistarar löggiltir af bæjarstjórn hafa einir rétt til að annast vatnslagnir, og gildir það um nýlagnir jafnt sem viðbætur við eða breytingar á eldri vatnslögnum. Þeir bera ábyrgð á að allar lagnir séu í samræmi við samþykkt þessa, nánari fyrirmæli er kunna að verða sett, og samþykktan uppdrátt. Ef pípulagningameistari brýtur í bága við fyrirmæli samþykktar þessarar eða reglna settra samkvæmt þeim, eða brot er framið af starfsmönnum sem hann ber ábyrgð á, getur vatnsveitan veitt honum áminningu. Ennfremur má svipta hann löggildingu ef um miklar sakir er að ræða eða ítrekað brot.

16. gr.

Eftirlit.

Eftirlit með því að lagnir séu í samræmi við samþykktan uppdrátt og samþykkt þessa skal vera í höndum byggingarfulltrúa.

17. gr.

Eftirlitsmaður.

Eftirlitsmanni vatnsveitunnar er heimilt að fara um hús manna þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau sem eru sett í samband við þær. Ef honum þykir útbúnaði í einhverju ábótavant skal húseigandi tafarlaust bæta úr því.

Heimilt er vatnsveitunni að loka vatnsæðum fyrir þeim sem vanrækja að gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga.

Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma sem vatnsæðum er lokað af þessum sökum.

18. gr.

Rekstrartruflanir, vatnstakmörkun.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni sem leiða kann af rekstrartruflunum er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

Veitustjóri getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun og jafnvel lokað fyrir vatn í ákveðinn tíma í senn á vissum svæðum vatnsveitukerfisins eftir ástæðum, til þess að tryggja fyrirtækjum, sem ekki geta án vatns verið, nægilegt vatn og til þess að tryggja þeim neytendum vatn, sem annars kynnu að verða útundan um vatnsnot vissan tíma í senn.

Ætíð skulu slíkar aðgerðir auglýstar með svo rúmum fyrirvara sem auðið er.

19. gr.

Mælur og viðhald þeirra.

Pegar vatn er selt samkvæmt mæli (sbr. 7. gr.), sér vatnsveitan um viðhald mælisins að því er snertir eðlilegt slit, en allar skemmdir af mannavöldum og frostum ber húseiganda að bæta. Ef maður rýfur innsigli vatnsmælis varðar það refsingu samkvæmt almennum hegningarlögum.

Vatnsveitan er eigandi mælisins og greiðir húseigandi fyrir afnot hans endurgjald er bæjarstjórn ákveður. Lögn vatnsæða innanhúss á jafnan að vera þannig háttað að hægt sé að nota einn mæli fyrir hvert innanhússkerfi.

Vatnsveitan ákveður stærð og gerð mælis í samræmi við vatnsnotkun á hverjum stað. Húseiganda ber að tilkynna vatnsveitunni tafarlaust bilanir.

20. gr.

Vatnsdælur.

Óheimilt er að tengja vatnsdælur við heimæðar án leyfis vatnsveitunnar.

Sé leyfi veitt til slíkrar tengingar er það háð því skilyrði, að þannig sé frá dælu gengið að hávaði frá henni valdi eigi óþægindum. Vatnsveitan getur krafist þess að húseigandi geri sérstakar ráðstafanir til deyfingar hávaða frá dælu.

21. gr.

Tengingar.

Vatnsæðar og tæki skulu þannig tengd að eigi sé hætta á að vatnið í æðunum óhreinkist.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitunnar og einkavatnsæðar frá öðrum vatnsbólum.

Óheimilt er að tengja saman æðar vatnsveitu og hitaveitu, og skulu blöndunartæki hafa óhindrað rennsli í frárennslisstút.

Ennfremur er óheimil öll meðferð vatnstækja sem valdið geta óhreinkun á vatni í vatnsveituæð eða heimæð.

22. gr.

Nánari reglur og undanþágur.

Bæjarstjórn getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála er reglugerð þessi fjallar um.

Jafnframt getur hún veitt undanþágu frá reglunum ef hún telur gildar ástæður til slíks.

23. gr.

Brot og staðfesting.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 20 000,00 — tuttugu þúsund $\frac{00}{100}$ — nema þyngri refsing liggja við samkvæmt lögum.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af bæjarstjórn Selfoskaupstaðar, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 frá 20. júní 1923 til þess að öðlast gildi þegar við birtingu. Jafnframt er úr gildi felld reglugerð um sama efni nr. 666 frá 23. desember 1980.

Félagsmálaráðuneytið, 12. ágúst 1985.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Húnbogi Þorsteinsson.

GJALDSKRÁ**fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja.****I. KAFLI**

1. gr.

Fjarhitun Vestmannaeyja selur afnot af heitu vatni úr veitukerfum sínum eftir þeim reglum, sem settar eru í gjaldskrá þessari.

2. gr.

Fjarhitun Vestmannaeyja lætur hverju húsi, sem er í sambandi við dreifikerfi hennar, í té vatnsmagn, sem ætla má að nægi til fullrar hitunar á húsinu, enda fullnægi hitakerfi hússins skilyrðum, sem sett eru í reglugerð fyrir Fjarhitun Vestmannaeyja og hitaflétir séu nægjanlega stórir að dómi fjarhitunarinnar.

II. KAFLI

3. gr.

Fyrir afnot heita vatnsins skal greiða samkvæmt vatnsmæli kr. 51,00 fyrir hvern rúmmetra vatns. Heimilt er að áætla vatnsnotkunina með hliðsjón af hitaþörf hússins, þar til vatnsmælir hefur verið settur upp, og ef vatnsmælir bilar.

4. gr.

Fjarhituninni er heimilt að selja afnot hitaorkunnar á grundvelli varmamagnsmælingar. Skal notkunargjaldið þá vera 1,12 kr/kWh miðað við hitafall 40° C.

Sé hitafallið minna en 40° C er fjarhituninni heimilt að hækka notkunargjaldið til samræmis við aukningu á stofn- og rekstrarkostnaði.